

УДК 657.37:005.35

DOI: <https://doi.org/10.32782/1814-1161/2025-1-10>

Скиба Г.І.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської та страхової справи
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу
Приватного акціонерного товариства
«Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3751-0082>

Владика Ю.П.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування
Державного некомерційного підприємства
«Державний університет «Київський авіаційний інститут»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7260-5146>

Бержанір І.А.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7035-1170>

Skyba Hanna

Candidate of Economic Sciences, Docent,
Associate Professor at the Department of Finance, Banking, and Insurance
Educational and Scientific Institute of Management, Economics, and Business
Private Joint-Stock Company
"Higher Education Institution "Interregional Academy of Personnel Management"

Vladyka Yuliia

Candidate of Economic Sciences, Docent,
Associate Professor at the Department of Finance, Accounting and Taxation
State Non-Commercial Company "State University "Kyiv Aviation Institute"

Berzhanir Inna

Candidate of Economic Sciences, Docent,
Associate Professor at the Department of Finance, Accounting, and Economic Security
Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ ТА ЇЇ РОЛЬ У МАЙБУТНЬОМУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

PROSPECTS FOR THE DEVELOPMENT OF INTEGRATED REPORTING AND ITS ROLE IN THE FUTURE OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

У статті досліджено перспективи розвитку інтегрованої звітності як інструменту підвищення прозорості та ефективності корпоративного управління. Проаналізовано концепції та методологічні підходи до її впровадження, окреслено переваги, зокрема комплексне представлення фінансових і нефінансових показників. Визначено ключові виклики, зокрема уніфікацію показників, недостатнє нормативне регулювання та потребу у підвищенні компетентності фахівців. Оцінено вплив імплементації Директиви ЄС 2022/2464 на національну практику звітування, необхідність стандартизації та методологічного забезпечення. Використано загальнонаукові та спеціальні методи дослідження. Запропоновано підходи до впровадження ESRS в Україні, визначено етапи та виклики застосування європейських стандартів сталого розвитку. У підсумку обґрунтовано потребу вдосконалення нормативної бази, методології звітності та підвищення обізнаності бізнесу про стратегічні переваги інтегрованого підходу.

Ключові слова: інтегрована звітність, сталий розвиток, корпоративне управління, нефінансова звітність, прозорість, відповідальність.

The article explores the prospects for the development of integrated reporting as a tool for enhancing transparency and the effectiveness of corporate governance, contributing to the achievement of sustainable development goals. It analyzes contemporary concepts and methodological approaches to the implementation of integrated reporting, highlighting its key advantages, particularly its ability to provide a comprehensive representation of both financial and non-financial performance indicators of enterprises. The article identifies the main challenges businesses face in adapting to integrated reporting standards, including issues of standardizing indicators, insufficient legal regulation, and the need to improve the competence of specialists. It outlines the key factors influencing the effectiveness of integrated reporting, including technological development, increased demands from investors and stakeholders, as well as global trends in corporate responsibility. The adoption of European sustainability reporting standards in corporate reporting processes could have a significant impact on the development of sustainable business and the enhancement of its social responsibility towards society as a whole. The implementation of the EU Directive 2022/2464 on "Corporate Sustainability Reporting" into general reporting practices in Ukraine involves a thorough study of its requirements and their incorporation into national legislation through standardization, clarification, and the provision of methodological and procedural guidelines for the creation of corporate sustainability reports. The aim of this study is to identify the conceptual foundations of the European Sustainability Reporting Standards (ESRS) for developing approaches to their implementation in national corporate reporting practices, which will allow for the implementation of the EU Directive 2022/2464 in Ukraine. The study employs general scientific and specialized methods, including trend analysis, dialectical method, methods of induction and deduction, analysis, synthesis, specification, generalization, systematization, hypothetical method, and bibliometric analysis. This research aims to enhance the theoretical and methodological framework for the implementation of the ESRS in Ukraine by developing an original approach to their introduction. The article explores the stages of applying European sustainability reporting standards in EU countries, analyzes the advantages and disadvantages of sustainability reporting based on these standards, and proposes approaches for further implementation of the ESRS in national reporting practices in Ukraine. In conclusion, the study emphasizes the need to improve the regulatory framework, develop the methodology of integrated reporting, and raise awareness among businesses about the strategic advantages of using an integrated approach to reporting.

Keywords: integrated reporting, sustainable development, corporate governance, non-financial reporting, transparency, accountability.

Постановка проблеми. Сучасні тенденції глобалізації та зростаюча увага до сталого розвитку обумовлюють необхідність трансформації традиційної фінансової звітності у більш комплексні та прозорі форми звітування. Інтегрована звітність (ІЗ) спрямована на об'єднання фінансових, екологічних, соціальних та управлінських аспектів діяльності підприємств, що дозволяє сформувати цілісну картину їхнього впливу на суспільство та довкілля. Попри значні досягнення в розробці концепції ІЗ, її впровадження залишається нерівномірним, а методологічні та практичні аспекти потребують подальшого вдосконалення.

Важливим кроком у напрямі підвищення прозорості корпоративної звітності є імплементація Європейських стандартів звітності щодо сталого розвитку (European Sustainability Reporting Standards, ESRS). Ці стандарти спрямовані на зміцнення принципів сталого бізнесу та підвищення рівня корпоративної соціальної відповідальності, що відповідає глобальним тенденціям щодо екологічної та соціальної відповідальності компаній.

Згідно з останнім щорічним звітом Європейської комісії щодо розширення ЄС (Ukraine 2023 Report, 2023), серед рекомендацій для України міститься пропозиція розпочати переговори про вступ до Європейського Союзу, а також вказівка на необхідність імплементації норм Директиви ЄС 2022/2464 «Щодо корпоративної звітності про сталий розвиток» (Directive (EU) 2022/2464, CSRD) у національну звітну систему.

Впровадження вимог CSRD потребує комплексного підходу, що включає детальний аналіз ключових положень директиви, їхню гармонізацію з чинним законодавством України, розроблення

національних стандартів та методичних рекомендацій. Важливими складовими цього процесу є створення чітких інструкцій для підприємств, а також роз'яснення принципів складання корпоративної звітності про сталий розвиток відповідно до європейських вимог.

Разом із цим, відсутність єдиного механізму імплементації ESRS на загальнонаціональному рівні та затримка у прийнятті відповідних законодавчих ініціатив ускладнюють інтеграцію цих стандартів у практику звітності українських компаній. Недостатня нормативна база та відсутність чітких методологічних підходів до адаптації європейських стандартів звітності можуть уповільнити процес їх впровадження, що своєю чергою впливає на конкурентоспроможність українських підприємств на європейському ринку.

Таким чином, для ефективної інтеграції стандартів сталого розвитку в систему звітності необхідно не лише розробити законодавчу основу, але й забезпечити дієві механізми контролю та моніторингу їхнього застосування. Це дозволить підвищити прозорість діяльності підприємств, сприяти залученню інвестицій та посилить інтеграцію України до європейського економічного простору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Актуальність впровадження інтегрованої звітності як інноваційної моделі управління бізнесом є предметом численних досліджень українських і зарубіжних вчених. Так, українські науковці, зокрема П.Й. Атамас, К.М. Безверхий, Т.В. Давидюк та інші [7–9], висвітлюють проблеми формування інтегрованої звітності та її адаптації до національних умов. Водночас міжнародні дослідники, зокрема Л. Бернстайн, М. ВанБред, М. Кутер, В. Палій та

Я. Соколов [11; 12], зосереджуються на розвитку концепції інтегрованої звітності в глобальному контексті, що підкреслює її значення для забезпечення прозорості та підвищення ефективності корпоративного управління. Важливим кроком у розвитку цієї концепції стало створення Міжнародної ради з інтегрованої звітності (IIRC) та розробка її Framework, що дозволило встановити основи для впровадження інтегрованої звітності у міжнародну практику.

Зокрема, науковці Р. Адамс, Дж. Екклстон та М. Флауерс наголошують на важливості переходу від традиційної фінансової звітності до звітування, що враховує сталість та довгострокову вартість підприємств. Це дозволяє забезпечити більш комплексний погляд на діяльність компанії, включаючи як фінансові, так і нефінансові показники. Вітчизняні дослідження, зокрема роботи О. Петренко та В. Шевчука, також звертаються до проблем інтегрованої звітності в Україні, підкреслюючи необхідність адаптації міжнародних стандартів до національних умов.

У той же час питання звітності про сталий розвиток стає все більш актуальним в світлі сучасних глобальних тенденцій. Дослідження вчених з різних країн, таких як Al-Nawaiseh et al. [1], Barker [2], Waas [8] та інших, аналізують запровадження та вплив корпоративної звітності про сталий розвиток в різних країнах. Наприклад, автори з Йорданії досліджують процеси впровадження звітності про сталий розвиток у місцевих компаніях, а дослідники з Європи аналізують адаптацію нових європейських стандартів корпоративної звітності до вимог сталого розвитку.

Зокрема, нові європейські директиви, як-от Директива ЄС 2022/2464, що регулює корпоративну звітність про сталий розвиток, відкривають нові можливості для підвищення прозорості в бізнесі, зокрема через необхідність звітування про вплив на соціальну, екологічну та економічну сферу. Дослідження різних науковців, таких як Waas, Vitols та de Villiers et al. [3–8], зосереджуються на впливі таких директив на практику корпоративного управління та важливість відповідності звітності міжнародним стандартам.

Прогрес у напрямку інтегрованої звітності та її стандартизації ставить перед бізнесом нові виклики, такі як необхідність уніфікації показників, адаптація до нових вимог регулювання та розвиток компетенцій серед фахівців. Українські науковці, серед яких Король, Семенова та Курбет, аналізують ці проблеми, пропонуючи шляхи вдосконалення національної практики корпоративного звітування [10–12].

Отже, сучасний етап розвитку інтегрованої звітності є важливим для подальшого розвитку корпоративного управління, сприяючи сталому розвитку підприємств і підвищенню їх соціальної відповідальності. У цьому контексті впровадження європейських стандартів звітності про сталий розвиток в Україні є ключовим кроком до забезпечення більш прозорої та відповідальної практики звітування в корпоративному секторі.

Метою статті є аналіз перспектив розвитку інтегрованої звітності та визначення її ролі у забезпеченні сталого розвитку підприємств і економіки загалом. У цьому контексті дослідження зосереджене на визначенні концептуальних основ ESRS з метою формування підходів до їх інтеграції в національну систему корпоративного звітування, що сприятиме адаптації вимог директиви CSRD в Україні.

Виклад основних результатів дослідження. Розвиток інтегрованої звітності є відповіддю на глобальні виклики сучасного бізнес-середовища, що вимагає від компаній підвищеного рівня прозорості, відповідальності та інтегрованого підходу до управління. Вона спрямована на об'єднання фінансової та нефінансової інформації, що дозволяє зацікавленим сторонам отримувати комплексне уявлення про діяльність підприємства, його довгострокову стійкість, екологічну та соціальну відповідальність.

Інтегрована звітність формується під впливом низки ключових факторів, серед яких [10]:

1. Законодавче регулювання та міжнародні ініціативи. Значний вплив на поширення інтегрованої звітності мають регуляторні вимоги, серед яких важливе місце займає Директива ЄС 2014/95/EU про розкриття нефінансової інформації, а також новий Європейський стандарт корпоративної звітності (CSRD), що посилює вимоги до звітності компаній щодо екологічних, соціальних та управлінських (ESG) аспектів. Крім того, існують ініціативи Міжнародної ради зі стандартизації інтегрованої звітності (IIRC) та Глобальної ініціативи зі звітності (GRI), які розробляють рекомендації щодо прозорого розкриття інформації.

2. Попит інвесторів та зацікавлених сторін. Сучасні інвестори, банки, партнери та громадські організації дедалі частіше оцінюють компанії не лише за фінансовими показниками, а й за їхнім внеском у сталість розвитку, управління ризиками та соціальною відповідальністю. Прозорість у цих питаннях підвищує привабливість підприємства для потенційних партнерів та сприяє зниженню вартості залученого капіталу.

3. Необхідність довгострокового оцінювання ефективності бізнесу. Традиційні фінансові звіти часто зосереджені лише на короткострокових результатах, що не відображає реальної картини сталого розвитку підприємства. Інтегрована звітність допомагає оцінити довгострокову цінність бізнесу через розкриття нефінансових чинників, які впливають на майбутню стабільність компанії.

Попри значні переваги, інтегрована звітність стикається з низкою проблем, що гальмують її повноцінне впровадження:

1. Відсутність єдиного підходу до розкриття нефінансової інформації. У світі існує декілька конкуруючих стандартів нефінансової звітності (GRI, SASB, TCFD, ESRS), що створює труднощі для компаній у виборі оптимальної моделі звітності та порівнянності даних.

GRI (Global Reporting Initiative) є одним з найбільш визнаних і широко застосовуваних стан-

дартів для нефінансової звітності. Цей стандарт сприяє тому, щоб компанії публікували дані про свій вплив на економічні, екологічні та соціальні процеси. GRI надає компаніям інструменти для збору і звітування по конкретних показниках, які допомагають зацікавленим сторонам оцінити рівень стійкості та відповідальності бізнесу. У GRI особлива увага приділяється принципу прозорості та інклюзивності, що дозволяє забезпечити широку зацікавленість у результатах звітності.

SASB (Sustainability Accounting Standards Board) розроблений для того, щоб надати інвесторам зрозумілу і доступну інформацію про стійкість бізнесу, що може вплинути на фінансові результати компаній. У порівнянні з GRI, SASB має більш вузькоспеціалізований підхід, орієнтуючись на індустріальні стандарти та надаючи компаніям рекомендації щодо розкриття специфічних для кожної галузі аспектів стійкості. SASB фокусується на розкритті фінансово значущих даних, які можуть впливати на майбутні грошові потоки компанії та інвестиційну привабливість.

TCFD (Task Force on Climate-related Financial Disclosures), що була створена при Всесвітньому економічному форумі, має на меті забезпечити чітку та стандартизоване розкриття інформації про кліматичні ризики та можливості для компаній. TCFD зосереджений на аналізі впливу змін клімату на фінансові результати і допомагає організаціям адаптувати свої стратегії до потенційних ризиків. Рекомендації цього стандарту охоплюють інформацію про кліматичні стратегії, управління ризиками, а також прогнози впливу на фінансові показники в контексті змін клімату.

ESRS (European Sustainability Reporting Standards) – це новий набір стандартів для нефінансової звітності, розроблений в рамках Європейського Союзу. Цей стандарт націлений на зменшення розриву між фінансовою і нефінансовою звітністю, що забезпечує більшу інтеграцію екологічних та соціальних аспектів у процесах ведення бізнесу. ESRS містить вимоги до звітування про різні аспекти стійкості, зокрема кліматичні зміни, соціальну відповідальність та корпоративне управління. Він має на меті створити єдину структуру звітності для організацій в Європі, що полегшує порівняння даних між компаніями та країнами.

Кожен з цих стандартів має свою специфіку та орієнтований на різні цілі: GRI зосереджений на загальному впливі компанії на суспільство, SASB – на розкритті інформації, важливої для інвесторів, TCFD – на оцінці кліматичних ризиків, а ESRS орієнтований на європейські вимоги та інтеграцію стійкості в корпоративну звітність. Вибір стандарту залежить від потреб компанії та вимог зацікавлених сторін.

2. Висока вартість впровадження. Розробка інтегрованої звітності вимагає значних інвестицій у внутрішню аналітику, автоматизацію облікових процесів, навчання персоналу та адаптацію до нових регуляторних вимог. Це може стати серйозним бар'єром для середнього та малого бізнесу.

3. Низький рівень готовності компаній до інтегрованого підходу. Багато підприємств все ще сприймають нефінансову звітність як додатковий адміністративний тягар, а не як інструмент підвищення ефективності управління. Відсутність спеціалістів, які володіють методологією інтегрованої звітності, ускладнює її впровадження.

Попри існуючі виклики, інтегрована звітність стає одним із найперспективніших напрямів розвитку корпоративного управління. Її впровадження сприяє:

- Зміцненню корпоративної репутації та довіри. Підприємства, що відкрито демонструють свої нефінансові результати, отримують конкурентні переваги та довіру з боку стейкхолдерів.

- Зменшенню інформаційної асиметрії. Поєднання фінансових та нефінансових показників допомагає інвесторам та іншим зацікавленим сторонам ухвалювати більш усвідомлені рішення щодо співпраці з компанією.

- Оптимізації управлінських рішень. Включення нефінансових показників у систему стратегічного планування дозволяє підприємствам краще оцінювати свої ризики та можливості в довгостроковій перспективі.

Отже, інтегрована звітність не лише відповідає сучасним вимогам прозорості бізнесу, а й формує основу для стійкого розвитку компаній, забезпечуючи їм довготривалу конкурентоспроможність у глобальній економіці.

З впровадженням Європейських стандартів сталого розвитку (ESRS) корпоративна звітність зазнала суттєвих змін. Ці стандарти розроблені для забезпечення прозорості, уніфікації та глибшого розкриття нефінансової інформації компаніями. Вони охоплюють широкий спектр екологічних, соціальних та управлінських (ESG) аспектів, сприяючи комплексному розумінню впливу бізнесу на суспільство та навколишнє середовище.

Однією з головних цілей ESRS є гармонізація звітності в межах ЄС, що дозволяє компаніям надавати інвесторам та зацікавленим сторонам чітку та стандартизовану інформацію. Це сприяє підвищенню довіри до компаній, спрощенню процесів оцінювання їхньої діяльності та залученню інвестицій.

Проте поряд із перевагами запровадження звітності за ESRS супроводжується низкою труднощів. Висока деталізація вимог та необхідність адаптації до нових стандартів створюють значні виклики для компаній, особливо для малого та середнього бізнесу.

Нижче наведена таблиця 1, яка відображає ключові переваги та недоліки звітності про сталий розвиток на основі ESRS.

Таблиця показує переваги та недоліки звітності про сталий розвиток за ESRS. З одного боку, ці стандарти сприяють підвищенню прозорості та довіри, покращенню інвестиційної привабливості, уніфікації стандартів, а також допомагають у стратегічному плануванні та забезпечують юридичну відповідність компаній. З іншого боку, їх впровадження потребує значних витрат на збір даних,

Таблиця 1

Порівняльний аналіз звітності про сталий розвиток за ESRS

Аспект	Переваги	Недоліки
Прозорість та довіра	Забезпечує високу якість та порівнянність нефінансової інформації, що підвищує довіру інвесторів і стейкхолдерів.	Вимагає детального збору даних, що може бути складним для компаній із недостатньо розвиненою аналітичною інфраструктурою.
Інвестиційна привабливість	Допомагає підприємствам відповідати очікуванням інвесторів щодо ESG-показників, що сприяє доступу до фінансування.	Високі вимоги до розкриття можуть збільшувати регуляторне навантаження та потребувати додаткових ресурсів.
Уніфікація стандартів	Єдиний підхід у межах ЄС полегшує порівняння між компаніями та секторами.	Потребує значних зусиль для адаптації бізнес-процесів, що може бути проблематичним для малих і середніх підприємств.
Стратегічне планування	Інтеграція ESG-факторів у звітність допомагає підприємствам краще оцінювати ризики та можливості, формуючи стійкі бізнес-моделі.	Не всі компанії готові до стратегічного управління сталим розвитком, що може призвести до формального підходу до звітності.
Юридична відповідність	Відповідність регуляторним вимогам ЄС дозволяє уникнути штрафів і покращує імідж компанії на міжнародному рівні.	Порушення вимог ESRS може призвести до санкцій, що створює додаткові ризики для бізнесу.

Джерело: авторська розробка

адаптацію бізнес-процесів та дотримання вимог, що може стати важким навантаженням для деяких підприємств, особливо для малих і середніх. Окрім того, якщо компанії виконують вимоги формально, без реального аналізу, ефективність звітності знижується.

Загалом, звітність за ESRS сприяє сталому розвитку бізнесу, підвищенню його конкурентоспроможності та зміцненню довіри з боку інвесторів. Проте успішне впровадження цих стандартів вимагає значних зусиль, фінансових ресурсів та підготовки персоналу. Тому компаніям важливо не лише відповідати новим вимогам, а й використовувати їх як інструмент для довгострокового розвитку.

Висновки. Інтегрована звітність є ключовим інструментом для досягнення цілей сталого розвитку, оскільки забезпечує високий рівень прозорості, підзвітності та довгострокової орієнтованості компаній. Вона сприяє підвищенню якості корпоративного управління, мінімізації інформаційної асиметрії та створенню більш довірливих відносин між бізнесом, інвесторами, державою та суспільством.

Перспективи розвитку інтегрованої звітності залежать від подальшого вдосконалення нормативно-правового регулювання, зокрема гармонізації міжнародних стандартів звітності та впровадження нових регуляторних ініціатив, таких як Директива CSRD у країнах ЄС. Важливим фактором також є розширення практики застосування інтегрованої звітності великими корпораціями, середнім та малим бізнесом, що дозволить створити єдиний інформаційний простір для оцінки фінансової та нефінансової ефективності компаній.

Крім того, для активного поширення інтегрованої звітності необхідне підвищення обізнаності бізнесу щодо її переваг, зокрема через освітні програми, консультаційні проекти та обмін найкращими практиками. Це сприятиме формуванню нової корпоративної культури, орієнтованої на сталість,

відповідальне управління ресурсами та врахування соціальних та екологічних аспектів у бізнес-стратегіях.

Впровадження інтегрованої звітності потребує синергії зусиль з боку держави, бізнесу та громадянського суспільства. Держава відіграє важливу роль у створенні сприятливого законодавчого середовища та стимулюванні компаній до прозорості. Бізнес, у свою чергу, має усвідомити стратегічну цінність інтегрованої звітності для покращення інвестиційної привабливості та довгострокової стійкості. Громадянське суспільство, включаючи наукові установи та незалежні організації, може сприяти незалежному моніторингу та поширенню кращих практик у сфері звітності.

Отже, інтегрована звітність є важливим елементом сучасної економіки, що допомагає компаніям не лише дотримуватись вимог прозорості, а й формувати стратегії, спрямовані на довгострокове зростання, екологічну відповідальність та соціальну стійкість. Її подальший розвиток стане запорукою ефективного управління компаніями в умовах глобальних викликів та зростаючих вимог до сталого розвитку.

Бібліографічний список:

1. Al-Nawaiseh, H. N., Nawaiseh, M. E., Bader, A., Mubaset, Z. & Adel, A. Sustainability Reporting Adoption in Jordanian Listed Firms: Does Corporate Social Responsibility Matter? *Studies in Big Data*. 2023. Vol. 136, pp. 56–70. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-42455-7_6
2. Barker, R. Get Ready for More Transparent Sustainability Reporting. *MIT Sloan Management Review*, 2024. No. 65(2), pp. 34–37.
3. Das, S. K., Khalilur Rahman, M., & Roy, S. Does ownership type affect sustainability reporting disclosure? Evidence from an emerging market. *International Journal of Disclosure and Governance*. 2024. No. 21(1). P. 52–68. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41310-023-00180-w>
4. Förster, P. The Double Materiality Principle (Article 19a NFRD) as Proposed by the Corporate Sustainability Reporting Directive: An Effective Concept to Tackle Green

- Washing? *European Yearbook of International Economic Law*. 2023. Vol. 13, pp. 345–364. DOI: https://doi.org/10.1007/8165_2022_90
5. Giner, B. & Luque-Vílchez, M. A commentary on the “new” institutional actors in sustainability reporting standard-setting: a European perspective. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*. 2022. Vol. 13(6), pp. 1284–1309. DOI: <https://doi.org/10.1108/SAMPJ-06-2021-0222>
6. Hardiningsih, P., Nuswandari, C., Srimindarti, C., Lisiantara, G. A., & Setiawati, I. A literacy of the relevance of Asian value sustainability reporting in Indonesia. *Investment Management and Financial Innovations*. 2024. No. 21(1). P. 76–87. DOI: [http://dx.doi.org/10.21511/imfi.21\(1\).2024.07](http://dx.doi.org/10.21511/imfi.21(1).2024.07)
7. Hummel, K., & Jobst, D. An Overview of Corporate Sustainability Reporting Legislation in the European Union. *Accounting in Europe*. 2024. DOI: <https://doi.org/10.1080/17449480.2024.2312145>
8. Pigatto, G., Cinquini, L., Dumay, J., & Tenucci, A. A critical reflection on voluntary corporate non-financial and sustainability reporting and disclosure: lessons learnt from two case studies on integrated reporting. *Journal of Accounting and Organizational Change*. 2023. Vol. 19(2), pp. 250–278. DOI: <https://doi.org/10.1108/JAOC-03-2022-0055>
9. Безверхий К.В. Імплементация европейских стандартов отчетности про стальной розвиток. Євроінтеграція. Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. 2024. № 2. С. 134–150.
10. Гуцаленко Л.В., Марчук У.О. Інтегрована звітність – концепції та парадигми обліку в досягненні цілей сталого розвитку. *Ефективна економіка*. 2021. № 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9069>
11. Свічкарь Н.М., Кобець С.М. Впровадження інтегрованої звітності як нової моделі управління бізнесом. *Економіка та суспільство*. 2021. № 33. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/919>
12. Чижевська Л.В. Формування управлінської звітності в системі контролінгу підприємства. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2021. № 1 (48). С. 52–57.
- Evidence from an emerging market. *International Journal of Disclosure and Governance*, Vol. 21(1), p. 52–68. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41310-023-00180-w>
4. Förster, P. (2023). The Double Materiality Principle (Article 19a NFRD) as Proposed by the Corporate Sustainability Reporting Directive: An Effective Concept to Tackle Green Washing? *European Yearbook of International Economic Law*, Vol. 13, pp. 345–364. DOI: https://doi.org/10.1007/8165_2022_90
5. Giner, B. & Luque-Vílchez, M. (2022). A commentary on the “new” institutional actors in sustainability reporting standard-setting: a European perspective. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, Vol. 13(6), pp. 1284–1309. DOI: <https://doi.org/10.1108/SAMPJ-06-2021-0222>
6. Hardiningsih, P., Nuswandari, C., Srimindarti, C., Lisiantara, G. A., & Setiawati, I. (2024). A literacy of the relevance of Asian value sustainability reporting in Indonesia. *Investment Management and Financial Innovations*, Vol. 21(1), p. 76–87. DOI: [http://dx.doi.org/10.21511/imfi.21\(1\).2024.07](http://dx.doi.org/10.21511/imfi.21(1).2024.07)
7. Hummel, K., & Jobst, D. (2024). An Overview of Corporate Sustainability Reporting Legislation in the European Union. *Accounting in Europe*. DOI: <https://doi.org/10.1080/17449480.2024.2312145>
8. Pigatto, G., Cinquini, L., Dumay, J., & Tenucci, A. (2023). A critical reflection on voluntary corporate non-financial and sustainability reporting and disclosure: lessons learnt from two case studies on integrated reporting. *Journal of Accounting and Organizational Change*, Vol. 19(2), pp. 250–278. DOI: <https://doi.org/10.1108/JAOC-03-2022-0055>
9. Bezverkhyy, K.V. (2024). Implementatsiia yevropeyskykh standartiv zvitnosti pro stalyyi rozvytok. Yevrointehratsiia [Implementation of European Sustainability Reporting Standards. European Integration]. *Zovnishnia torhivlia: ekonomika, finansy, parvo*, Vol. 2, p. 134–150.
10. Hutsalenko, L.V., Marchuk, U.O. (2021). Intehrovana zvitnist – kontseptsii ta paradyhmy obliku v dosiahnenni tsilei staloho rozvytku [Integrated Reporting – Concepts and Paradigms of Accounting in Achieving Sustainable Development Goals] *Efektivna ekonomika*, Vol. 7. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9069>
11. Svichkar, N.M., Kobets, Ye.M. (2021). Vprovadzhennia intehrovanoi zvitnosti yak novoi modeli upravlinnia biznesom [Implementation of Integrated Reporting as a New Business Management Model]. *Ekonomika ta suspilstvo*, Vol. 33. Available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/919>
12. Chyzhevska, L.V. (2021). Formuvannia upravlinskoi zvitnosti v systemi kontrolinhu pidpriemstva [Formation of Management Reporting in the Controlling System of an Enterprise]. *Problemy teorii ta metodolohii bukhhalterskoho obliku, kontroliu i analizu*, vol. 1(48), p. 52–57.

REFERENCES:

1. Al-Nawaiseh, H. N., Nawaiseh, M. E., Bader, A., Mubaset, Z. & Adel, A. (2023). Sustainability Reporting Adoption in Jordanian Listed Firms: Does Corporate Social Responsibility Matter? *Studies in Big Data*, Vol. 136, pp. 56–70. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-42455-7_6
2. Barker, R. (2024). Get Ready for More Transparent Sustainability Reporting. *MIT Sloan Management Review*, vol. 65(2), pp. 34–37.
3. Das, S. K., Khalilur Rahman, M., & Roy, S. (2024). Does ownership type affect sustainability reporting disclosure?